

M A G
Mindennapok Gárdonyiban

III. évf. 9-10. szám
2009. május-június

„Gadeamus igitur ...”

2009. április 30-án hazahívta a Mennyei Atya Lékai Péter Jusztin atyát. Pelbárt atya után vette át a ciszterci templom igazgatását. Jusztin atyára egy riportműsor felidézésével emlékezünk.

A Szent István Rádió Hitvalló műsorában beszélgettek a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium 7.D osztályos tanulói (Slézia Péter és Poczok Norbert) Lékai Péter Jusztin atyával.

Jusztin atya 1932-ben született Budapesten. Öt gyerek közül ő volt a harmadik. A gimnázium első hat osztályát a budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban végezte. Az államosítás után a lakásukhoz közel lévő Petőfi Sándor Gimnáziumba járt, és ott is tette le az érettségijét. 1954-ben Műszaki Egyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett. A Ganz Villamossági Gyárban dolgozott 1954-65 között. A Hittudományi Főiskolán tanult 1965-69 között Egerben, pappá szentelték 1969. június 22-én. Káplán lett Bátorban 1969-71-ig, prefektus az egri Hittudományi Főiskolán 1971-72-ben. Érseki titkár, szemináriumi gondnok és vicerektor Egerben 1988-94 között. A zirci ciszterci apátság gazdasági vezetője 1994-től.

Melyek maradtak legkedvesebb emlékei gyerekkorából?

Olyan sok van, hogy nagyon nehéz az embernek válaszolni. Nagyon kedves volt az, hogy egy házban laktunk az unokatestvéremekkel. Ők hatan voltak, mi öten. Hogy mi tizenegyen mit összejátszottunk! Az csodálatos volt! Nagyon korai élményem egy húsvét, amikor a kertünkbe jött a nyuszi. Talán két és fél éves lehettem. Megdöbbenő, hogy ilyen fiatal korból is maradt emlékem. Mindig mosolygok, ha erre emlékezem.

Nem szép emlék, de megdöbbenő volt, hogy 1945-ben az ostrom alatt Budapesten voltunk. A háromemeletes sarokházban negyvenen laktunk. Az ostrom elején mindjárt megszervezte édesapám – aki orvos volt és nagyon jó szervező –, hogy mindenki beadott ételmet, s ezért közös főzés volt. S az a gondosság, ahogy azt ott készítették, hogy mindenkinek legyen főtt étele, mert azt a hosszú ostromot csak úgy lehetett átvészelni, ha beosztották azt az ételmet. Az összetartozás az egész házban nagyon meghatározó élménye életemnek.

Hogyan kapta szerzetesi hívatását?

Lelki gyakorlat alkalmával a ciszterci gimnáziumban éreztem először meg azt, hogy papnak kell lennem. Ekkor lehettem 14-15 éves. A gyermek élénk fantáziájával azt gondoltam, hogy én ejtőernyős-orvos-pap leszek. Az ejtőernyőesség elmaradt, mert csak az MHSZ-nél lehetett volna megvalósítani, s ez azt jelentette volna, hogy vasárnapi misére nem tudok elmenni. Ezt nem akartam, meg aztán abba a szellemben, ami ott volt, sem akartam

bekerülni. Orvos nem lehettem, mert akkor nagy baj volt az, ha egy orvosnak a fia is orvos. Főleg akkor, ha egy másik is az, mert a bátyám már orvosi egyetemre járt. Mert ők indokolatlan előnnyel indulnak a többiekkel szemben. Azért, hogy egyformák legyünk, vissza kellett fogni az eredményességet, mert a „gyerek odahaza a megtanulta a hozzáállást, a magatartást”. Ezért nem lettem hát orvos, s elvégeztem a műegyetemet.

1950-ben érettségiztem. Akkor oszlatták fel a ciszterci rendet, s apám arra kért, hogy ha lehet, ne menjek el egyházmegyés papnak, mert akkor a bátyámat kirakják az egyetemről is, mert a kollégiumból már kirakták klerikális kötődése miatt. A húgom is szeretett volna egyetemre menni. A Ganz Villamossági Gyárban dolgoztam, de 1957-ben azon kezdtem gondolkodni, hogy a papság vagy a házasság felé tovább kellene lépni, hogy ne maradjak agglegény. Azt mondtam: „Uram, Atyám, adj valami világgosságot!” És másnap eljött hozzánk a nagybátyám, aki akkor a ciszterci szerzetesrendnek volt a titkos vezetője, hiszen apát úr a börtönben volt. A köszöntés után mindjárt azt kérdezte tőlem: „Péter, te pap akartál lenni. Akarsz-e továbbra is?” S én azt mondtam, hogy „Igen!” S így kerültem be az ő titkos ciszterci csoportjába, amelyből néhányan valóban szerzetesek is lettek, néhányan pedig lemorzsolódtak különböző nehézségek miatt. 1961-ben a házkutatási sorozatba mi is belekerültünk. Egy éjszaka – akkor azt mondták ezer helyen, most csak 380 helyet mondanak – volt házkutatás. Én azért úsztam meg, mert a pisztolyt nem sikerült előre elrejtenuk, s így nem volt indok az azonnali letartóztatásra.

Beszéljen a ciszterci szerzetesek mindennapjairól, családias, közösségi programjairól!

Sajnos, nagyon kevesen vagyunk, és nagyon szét vagyunk szórva. Magyarországon összesen 36-an, s ennek kisebbik fele fiatal.

Napirendünk az, hogy 5 órakor kelés, félhatkor az oratóriumban zsolozsma, olvasmányos imaóra és a laudes, utána elmélkedés. 7 órakor konventmise, utána reggeli. Reggeli után mindenki megy a dolgára, végzi a munkáját. 12.40-kor van a napközi imaóra. Egy órakor ebéd, utána egy rövid adoratio a kápolnában. Aztán mindenki végzi a munkáját. Téli időben fél hatkor van a vesperas, hatkor az esti mise, hétkor a vacsora. Az idősek otthonában civilek vannak, és én vagyok az igazgató, a kápolnában én szoktam szentmisét végezni. Vacsora után van egy félórás rekreatio, felüdülés, azaz összejövünk az atyátársalgóban, s elbeszélgetünk. Ha valakinek volt valamilyen élménye, elmondja, vagy a gondolatait a többiek elé tárja. Esetleg csak az újságot nézi, s ehhez fűz megjegyzést. Nyolc órakor van a completorium, utána mindenki megy a cellájába, s akinek még munkája van,

elvégi. Elvileg este 10-kor van lámpaoltás, amit nem szoktak ellenőrizni.

Biztos sok megható eseménynek volt részes ciszterci szerzetesként. Kérjük, hogy ezek közül osszon meg velünk egy-kettőt!

Abban az időben, amikor titkos novicius voltam, jártunk ki Farkasrétre. Ott volt egy kis házikó a szőlőben, s ott gyűltünk össze, és ezek nagyon kedves emlékek. Aztán mentünk biciklikirándulásra Egerből Pásztóra, s Pásztó szélén egy réten ütöttünk tábor. Hajnalban jött arra két asszony, akik látták sátrainkat, s az egyik azt mondta a másiknak: „Tudod, ezek azok az emberek, akik nyáron sátoroznak, ősszel csinálnak valami csinyt, és akkor bedugják őket a börtönbe, s ott vannak télen.” Jót neveltünk akkor rajtuk, hisz hajléktalannak néztek minket.

Az ostrom alatt a bátyám szervezett regős estét. Műsorral jártuk végig a pincéket, hogy a sok gyerek számára „feldobjuk” a hangulatot. Ez kialakította azt a magatartást, teljesen öntudatlanul is, hogy az ember felelős a másik emberért.

Melyek számára az év legérdekesebb napjai, amelyekre különös gonddal készül?

Nehéz kérdés. A karácsony és a húsvét mindig, mert az ünnepi liturgia az embert egy kicsit kiemeli a hétköznapokból. Az időseknél mindig elvégezzük a teljes napi liturgiát, mert a templomba nem tudnának átjönni. S ahogy az ember látja azt a hálát, hogy mennyire örülnek, hogy ennyire törődnek velük. Ezt nyilván az is teszi, hogy én magam is már 78 éves elmúltam, s az öregek közé tartozom. Az ember már érzi lassan, hogy „a rúdja kifelé áll”, de az az Úristennek csodálatos adománya, hogy a gyerekkoromban egy ötvenéves embert már öregnek véltem, én 78 éves koromban nem érzem magam vénnek. De az emberben benne van ez, és azt próbálom az idősekbe is beleplántálni, hogy nem a „Kaszás” jön értünk, hanem az Úrjézus. Ő azt mondta az apostoloknak, hogy „Elmegyek, helyet készítek nektek, s ha majd elkészítem, eljövök értetek, és magammal viszlek benneteket.” Tehát az Úrjézus jön értünk! Nem kell félni attól a pillanattól, amikor ebből a testi életből egy rövid időre csak a szellemi életbe megyünk át. Aztán majd az utolsó ítélet után, a világ végén valamiképpen újra visszakapjuk a testünket.

Jusztin atya hogy érzi, mennyire tudta teljesíteni azokat a feladatokat, amelyet a Jóisten bízott Önre?

Itt az Úrjézusnak azt a mondását kell figyelembe vennünk, hogy „Ne ítélj, hogy meg ne ítéltessél.” Tehát sose tudjuk azt, hogy azokkal a kegyelmekkel, amelyeket én kaptam 20% vagy 80, vagy 90%-ot teljesítettem-e. Ezt úgy szoktam mondani, hogy lehet, hogy én tíz talentumot kaptam, a másik kapott egyet. A tízből kettőt eltékoztaltam, maradt nyolc. A másik az egyhez gyűjtött kettőt, neki lett három. Én a nyolccammal az emberek szemében magasan fölötte állok a másiknak, s ő örüljön, hogy szóba állunk vele egyáltalán. De ha a Jóisten elé kerülünk, én – mivel eltékoztaltam – zsupsz, a pokolba kerülök, ő pedig a legmagasabb kitüntetést kapja, mert egy helyett hármat visz. Tehát önmagunkról sincs jogunk ítélni, ahogy Szent Pál is mondja magáról. Azért az életem folyamán igyekeztem megtenni azt, amit úgy éreztem, a Jóisten elvárt

tőlem. Hogy ez mennyire sikerült, azt majd azt az Úr fogja megítélni. Ezt így nem tudom megmondani.

Milyen tervei és céljai vannak a közeli s távoli jövőben?

Két irányban lehet mondani. Az egyik az, ami a feladatomban is, hogy Zircen megcsináltam a templom tatarozását. S azok a bejegyzések, amiket a vendégek könyvben olvastunk, óriási erőt adnak. Meglepő, hogy mennyire hálásak az emberek, hogy van, aki még erre is költ pénzt. El is kezdtük az egri templomnak a restaurálását is. A fehérvári templom még hátra van. A másik irány pedig – amire most van egy kicsi alkalmam azzal, hogy minden héten járok ide, s egy picit kevesebb a dolgom – az írással foglalkozni.

Milyen papi jelmondatot választott?

Akkor tájt, mikor ide a szemináriumba jártam, kaptam egy levelezőlap nagyságú kis írást. Mondják, hogy Szent Ferenc költeménye: „Uram, tégy engem a te békéd eszközévé! Add, hogy ahol a gyűlölet tombol, oda én a szeretetet vigyem ...” s így tovább. S valamiképpen ezt éreztem, hogy nekem a békességet és a szeretetet kell előmozdítanom, és nem az önmagam kiteljesítését. Ezért ha kérek valamit, akkor mindig csak úgy kérem – s másoknak is ezt tanácsolom: „Uram add meg, ha ez nekem és a hozzám tartozóknak, a rám bízottaknak a lelki üdvössége szempontjából jó.” Egyébként mikor elmentem papnak, s ez is a papi jelmondatomhoz hozzátartozik, az volt a hozzáállásom, hogy soha semmit magamnak nem kérek.

Mit üzen a Szent István rádió hallgatóinak, különös tekeintettel a diákokra?!

Amit az előbb mondtam, azt nekik is üzenem. Tehát tegyenek meg mindent, ami rajtuk áll, a többit bízzák a Jóistenre. S talán itt még azt említeném meg, ami biztatás lehet a gyerekeknek, hogy nem kitüntetéssel érettségiztem, mert én dyslexiás voltam. Tehát nem értem rá a történelem vagy a földrajz leckét kétszer elolvasni odahaza. S minden magolós tárgyból nagyon rosszul álltam. És egyszer félévkor meg is buktattak latinból. Az érettségi után mikor bekerültem a műegyetemre, majdnem tiszta kitűnő voltam. Ott azok a tárgyak, amelyek lehúztak engem, s állandó stresszben tartottak, megszűntek. Azután éppen csak leérettségiztem latinból, és csak annyit foglalkoztam vele, hogy a latin nyelvű miserendet követtem, s amikor itt, a harmadéven, 15 év után latin könyvből kellett a dogmatikát és a morálist tanulni, nem jelentett számomra problémát a latin nyelvű könyvből való tanulás. Ezek a dolgok azok, amiket az embernek meg kell látni, s nem kétségbeesni, hogy ha én nem vagyok jeles, nem tudom azt a színvonalat produkálni, mint a másik. Nem biztos, hogy nekem is azt kell produkálni, én majd máshol tudom a tudásomat gyarapítani.

Köszönjük szépen hálás tisztelettel, hogy elfogadta meghívásunkat, részt vett ezen a beszélgetésen.

„Jól van, te hűséges, derék szolgál. Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be Urad örömébe!” (Mt 25,21)

M Á J U S

1. A végzős évfolyamok tanulóinak ballagási ünnepe.

Az „osztályfőnöki óra” után az osztályok a kisharang jelzésére elindultak az iskola folyosóin az udvaron keresztül végig a Széchenyi utcán a bazilikába. Menetüket élén az iskola lobogója haladt, négytagú fúvós zenekarral, amely ballagási dalokat játszott. Útjukat a diáktársaik sorfala jelezte.

A 13.K osztály

A 13.A osztály

„Az elmúlt 5 év nagyon gyorsan eltelt. Ahogy végiglapozom az osztály fényképalbumát, végigperegnek előttem a programok, a különböző események és a sok kirándulás.

Minden elsős osztály életében nagy kihívás az elsősök bemutatkozása, hiszen itt számot kell adni tehetségükről mindössze 2 havi ismeretség után.

Az osztály életében a legemlékezetesebb kirándulás az angliai út volt.

Számos tanuló vett részt népdaléneklési és tanulmányi versenyen, Gárdonyi-megemlékezésen.

A mi osztályunk indította el a Valentin-napi programok sorozatát, amely azóta már hagyományá vált, így minden év februárjában az A osztályosok megünneplik a szerelmesek napját.

Az osztály tanulmányi eredményére is büszke vagyok, hiszen angolból 17, németből 4 tanuló rendelkezik

középfokú nyelvvizsgával.

Remélem, hogy a továbbiakban is hasonló sikereket érnek el.”

Papp Valéria osztályfőnök.

A 12.B osztály

A 12.C osztály

A szentmisét Szabó József atya celebrálta, prédikációjában jó tanácsokkal látta el a ballagókat, melyből a legfontosabb: „... amelyben azonban egy életen keresztül bele lehet kapaszkodni: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.”

A szentmise után az énekkar Bisztriczki Zoltán tanár úr dirigálásában előadta a Deep River című spirituálét, s ezzel vette kezdetét a ballagási ünnepség. Remenyik Sándor Örökké tűz című versét Nagy Lilla 13.A osztályos tanuló szavalta el. Ezt követően iskolánk igazgatónője, dr. Pisákné Balogh Éva köszöntötte a szülőket, a vendégeket, megköszönte a szentmisét celebráló atyák munkáját. A ballagó diákokhoz szólva a nap sorsdöntő jelentőségét emelte ki. Majd a szülőkhöz fordulva így folytatta ünnepi beszédét:

„...Önök ránk bízták legföltettebb kincsüket, életük értelmét, a gyermeküket. Ránk bízták, hogy tanítsuk és neveljük őket. Mi legjobb tudásunk és képességünk szerint tettük, a ciszterci hagyományokat követve tanítottuk és neveltük őket kegyelemmel, fegyelemmel és szeretettel. A

mai napon, amikor munkánkat befejeztük, nekem tisztem és kötelességem, hogy számot adjak Önöknek, s örömmel jelenthetem, hogy négy osztályban 118 diákunk sikeresen fejezte be középiskolai tanulmányait. A végzős diákok osztályátlaga minden eddiginél kiemelkedőbb: 4,38. Gratulálok nektek, kedves diákok, és higgyék el, nincs nagyobb öröm egy pedagógus számára, mint amikor azt látjuk, az első években botladozó, olykor bukdácsoló diákok tanulmányaik vége felé jó és jeles osztályzatot tudnak elérni. A 118 diák közül 33-an kitűnő és jeles eredménnyel fejezték be tanulmányaikat. Példamutatóak és elismerésre méltóak, gratulálok nekik. S ami még ennél is fontosabb, és jelzi, hogy ti már az életre készültetek, hogy 82-en már nyelvvizsgát szereztek. Vannak, akik kettő, s vannak olyan diákjaink, akik három nyelvvizsgát is tettek. Azt gondolom, hogy ez is bizonyítja a ti eredményességeteket és a mi munkánk sikerét. Számos olyan tanulónk van, aki az elmúlt 4, 5 és 8 év folyamán országos versenyeken öregbítette iskolánk hírnevét. Nekik most hálával és köszönettel tartozunk, és ezért hagyományainknak megfelelően mindig a ballagási ünnepségen kerül kiosztásra iskolánk legrangosabb kitüntetése, a Gárdonyi-díj. ...”

Ebben az évben 7 tanuló részesül Gárdonyi-díjban: *Barta Viktória 12. C, Polonkai Bálint 12. C, Szilágyi Szandra 12. C, Eged Rita 13. A, Géczy Dorottya 13. K, Marczis Mónika 13. K, Vereb Alexandra 13. K.* Tanáraink közül *Varga B. János* oktatási igazgatóhelyettes úr, *Hevesi Mária* gazdasági igazgatóhelyettes és *Kovács Istvánné* kollegiumi nevelőtanár kap Gárdonyi-díjat.

A továbbiakban *dr. Molnár Miklós* úr adta át a Ciszterci Diákszövetség pénzjutalmát: *Tóth Ágnes 12. B; Borbás Szilvia 12. C; Urbán Márta 13. A; Dávid Eszter, Kónya Zsófia, Lőrök Lilla 13. K* osztályos tanulóknak. Valamint *dr. Hibay Györgyné, Alinka néni* megboldogult férje emlékére alapított díj ez évi jutalmazottjait *Tóth Dávid, Toma Ádám 12. B; Berecz Renáta 12. C* osztályos tanulót köszöntötte. Továbbá könyvjutalomban részesült: *Kovács Emese, Kocsis Hajnalka, Labancz Emese, Nagy Lilla, Tóth Kinga 13.A; Sipos Beáta Besenyei Éva 12.B; Kántor Boglárka, Tóth Richárd 12.C, Berta Mónika, Hubai Gabriella, Hevér Zsófia, Kaszab Anett, Popovics Judit, Tóth Szabina 13.K* osztályos tanuló.

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő ünnepi beszédét az április 30-án váratlanul elhunyt Juszti atya „Mindenkinek van küldetése” című írásának elolvasásával zárta, amelyből az alábbi jótanácsot idézzük: „... *Ha gúnyolód-nak hívő vallásos életemért, meg nem értett jóságomért, becsületességemért, az ne kedvetlenül el, mert a gúny mögött mindig ott van az önvád, hogy neki is úgy kellene élnie, de nincsen ereje hozzá. Ezért vagy ne vegyük észre, vagy szeretettel viszonzzuk. ...*”

Az énekkar *Thomas Tallis: „If Ye Love Me”* című szerzeményét énekelte el. A búcsúztató beszédében *Taray Bianka 12. K* osztályos jótanácsit sorolta végzős diáktársainak. Idézzük néhány gondolatát: „... *Soha ne legyetek kishitűek, búcsúzó ciszterci diákok! Legyetek elszántak! Küzdjetez rendületlenül hittel és odaadással, és az ég ott is ajtókat nyit előttem, ahol eddig falak fogadtak. Kövessétek boldogságotok útjait, és közös, nemes célokért*

küzdjetez! „... *Sikeres érettségi vizsgákat kívánok nektek! Találjátok meg helyeteket a felsőoktatás intézményeiben. Sok erőt, örömet, boldogságot, szeretetet kívánok nektek. Fűrkésszétek az élet értelmét, s daloljatok a madarakkal! Órizzétek szeretett ciszterci iskolánk értékeit, nektek adott gondoskodó szeretetét, a tanárok adaadó munkáját és a diákok baráti megbecsülését. Jusson eszetekbe alma materünk, a Gárdonyi, mint középiskolás éveitek vezércsillaga!”*

A búcsúzó beszédet mondó *Barta Viktória 12.C* osztályos tanuló gondolataiból is idézünk néhányat: „... *Ez a középiskola, a Gárdonyi volt az életünk. És most a világunk színes üvege apró darabokra török. ... Elsősorban nem a tanároktól vagy a diáktársaktól búcsúzunk tehát, hiszen őket bármikor láthatjuk. ... Azt az életszakaszt búcsúztatjuk, amit középiskolás éveknél neveznek, és amikből nem marad más számunkra, csupán apró mozaik darabkái az üvegnek. Az emlékek. De ezek mindig velünk lesznek életünk nagy útján a tarisznyánkban. ...*”

A himnuszaink eléneklésével és a fehér szegfűk oltár elé helyezésével ért véget a 2008/09-es tanév ballagása.

4-25. Közép- és emelt szintű írásbeli érettségi vizsgák.

14. Ünnepi szentmise a bazilikában Eger város katolikus iskoláinak részvételével, amelyen *dr. Ternyák Csaba* érsek atya megjutalmazta az iskolák által ajánlott tanulókat.

Iskolánk diákjai közül a következők részesülhettek a

Májusi események

kittüntetésben: *Domán Vivien 11. E, Gotyár József 13. K, Holló Gábor 13. K, Katona Tibor 12. C, Tóth Zsuzsanna 12. A* osztályos tanuló. *Jáger Kitti 11.B* osztályos tanuló a Minorita Rend Szent Hedvig Leánykollégiumának felterjesztésében, *Thoma Ádám 12.B* osztályos diák pedig az Érseki Szent József Kollégium javaslatára részesült a kittüntetésben.

21. Kazinczy-emlékév egri rendezvénye.

Kazinczy Ferenc író, költő, műfordító nyelvújító és irodalomszervező születésének 250. évfordulója alkalmából meghirdetett Kazinczy-emlékév egri rendezvényét az egri vár Dobó-bástyájában tartották, amelyen az emlékező műsort *Ballagóné Csernyák Éva* tanárnő készítette. A műsor szereplői voltak: *Tóth Eszter 12.A, Taray Bianka 12.K, Domán Vivien 11.E, Halasi Adrienn 11.E, Varga Júlia 7.D, Szendi Flóra Dóra 11.B* osztályos tanulók, akik az ünnepeletről, az ünnepeletről és a magyar nyelvről szóló művekből idéztek. Ezek közül Kölcsey intelméből idézünk: „... *Teljes birtokában lenni a nyelvnek, melyet a nép beszél: ez az első s elengedhetetlen feltétel. De erre még nem elég azon nyelvismeret, mely dajkánk karjai közt reánk ragadt; s azt hinni, hogy gyermekkori nyelvünkkel az élet és tudomány legmagosb s legtitkosb tárgyait is tisztán s erőben előadhatjuk, nevetséges elbizottság. Igyekezned kell nemcsak arra, hogy a beszéd hibátlanul zengjen ajkaidról; hanem arra is, hogy kedves hajlékonysággal, gazdag változékonyssággal, tisztán kinyomva, s szívre és lélekre erőben munkálva, okaidnak*

Májusi események

s érzelmeidnek akaratodtól függő tolmácsa lehessen.

Meleg szeretettel függj a hon nyelvén! – mert haza, nemzet és nyelv, három egymástól válhatatlan dolog; s ki ez utolsóért nem buzog, a két elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog. ...”

Bozsik Andrea, Tóth Anna 9.K, Király Judit 9.A és Szabó Lilla 9.E osztályos tanulók pedig hegedű- és fuvolajátékukkal színesítették a repertoárt.

Az ünnepi megemlékezéseket *dr. Veres Gábor*, a Dobó István Vármúzeum igazgatója, *Homa János* Eger Megyei Jogú Város Kulturális Bizottságának elnöke és *Szalayné Király Júlia* irodalmi muzeológus tartotta.

A műsort követően *Taray Bianka* az iskolánk, *Homa János* úr pedig a város szalagját felkötötte a Kazinczy-túra vándorzászlajára, amelyet *Ficzere Kitti*, a diósgyőri gimnázium diákja hozott el városunkba. Majd átadta iskolánk igazgatónőjének a Kazinczy szellemi hagyatékát jelképező képet.

A rendezvény zárásaként a vár oldalában a résztvevők emlékfaként egy körtefát ültettek.

23. Ministráns találkozó Egerben

Ezzel a mottóval szervezte meg dr. Ternyák Csaba érsek atya az idei ministráns találkozót, amelyre mintegy másfél ezer gyermek és fiatal, valamint kísérő érkezett az Egri Főegyházmegyéből. Az esemény különleges vendége *Piero Marini* érsek volt, aki II. János Pál pápa, majd később XVI. Benedek pápa szertartásmestere volt.

Az ünnepi szentmise 10 órakor kezdődött. A szentmisét követően csoportkép készült a bazilika előtt, majd megalakultak a csoportok a délutáni foglalkozáshoz, amelyre ebéd után különböző helyszíneken került sor. Egyik ilyen helyszín volt iskolánk díszterme is, a rendezvényen résztvevő gárdonyis diákok most is házigazdaként segítettek a vendégeket. Szent Pál élete, hivatása állt az egyes foglalkozások középpontjában. Előadások, filmvetítések, vetélkedők hozták közelebb a ministránsokhoz Szent Pál alakját.

A találkozó záró eseményére ismét a bazilikában került sor, itt a ministránsok kérdésekkel fordulhattak *Piero Marini* érsekhez.

28. Kulturdépután.

Nagyon örvendetés, de kevés nézőt - főleg szülőket - vonzott iskolánk dísztermében *Bisztriczki Zoltán* és *Balogh Attila* tanár urak által szervezett előadás.

A program első részében a kamarazenekar előadásában Bach: Air című műve csendült fel. Majd az énekkar műsorában hallhattuk Bárdos: Tiszai dallamok, Di Morzi: Signore Delle Cime, Bárdos: Dana, dana című művét.

A második részben a 6. C osztály tanulói a Szent Margitról szóló szindarabjukat mutattak be az érdeklődő szülőknek, akik látván az előadást, méltán büszkéek lehetnek gyermekeikre.

29. A csíksomlyói zarándoklat.

Ircsik Péter, Nagy Anikó, Mikoss Fanni 7.C, Csukás Martin, Czákó Bálint, Kiss Sebestyén 7.D, Császár Anett, Deák Máté, Farkas Veronika, Király Gábor, Máté Edina, Polgár Luca 10.K, Nagy Kitti és Szöllősi Klaudia 10.A, Gajdos Noémi és Sipos Evelin 11.A, Nagy Mónika 12.E osztályos tanulók, valamint még 10 rokon és ismerős Köves Eszter tanárnő szervezésében Köböl Zsolt nevelési igazgatóhelyettes úr vezetésével a csíksomlyói búcsúban jártak.

Jártak még Farkaslakán Tamás Áron, Sejkefürdőn Orbán Balázs sírjánál; Segesvárott, Petőfi nyomában; Kolozsvárott Mátyás király szülőházánál. A szállásuk Zetelakán volt.

J Ú N I U S

5. Diplomakonzert

Bisztriczki Zoltán tanár úr diplomahangversenye a Szent Bernát templomban volt, amelyen közreműködött az iskola kamarazenekara és kamarakórusa. A műsorban Mozart, Kodály Zoltán, Fallis, Franck, Bach, Bárdos Lajos művei mellett egy néger spirituálé is felhangzott.

7. Soós Tamás atya megkeresztelte a Nagy Gyuláné tanárnő által felkészített Szentmiklósi Viola 5.C osztályos tanulót, majd a következő tanulókkal együttlétesítette az elsőládozásban: Presley Patricia, Szegeci Fanni, Sulyok Valentina 5.C, Barkóczi Dávid 9.A és Gyarmati Zsófia 9.K

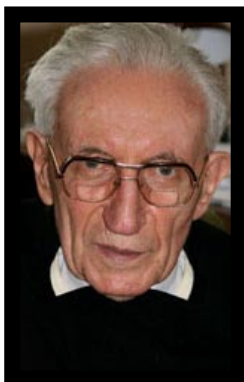

11. Úszóvizsga az 5., 6. és 9. évfolyamosoknak.

13. Dr. Kerekes János Károly (1918-2009) nyugalmazott zirci apát.

Életének 92., szerzetességének 72., áldozó-papságának 66. évében, szentségekkel megerősítve a zirci anyamonostorból hazahívta a mennyei Atya.

1918. március 17-én Kistályán született. Középiskolai tanulmányait 1934-ig a Ciszterci Rend egri gimnáziumában végezte, majd 1934-1937-ben, mint oblat, a rend budai Szent Imre Gimnáziumában fejezte

be. 1937. augusztus 29-én lépett be a Ciszterci Rendbe. Zircen és Budapesten végezte teológiai tanulmányait. A Pázmány Péter Tudományegyetemen folytatta egyetemi tanulmányait görög-latin szakon. 1944. május 16-án pappá szentelték Zircen. 1945-1948-ig tanár és házgondnok Egerben, 1954-1957-ig általános iskolai tanár Szomolyán. 1976-ban a Szentszék kinevezte a zirci apátság adminisztrátorának, 1987-ben pedig a Zirci Kongregáció prézes apátjává. Apáttá avatása az ausztriai stamsi apátságban volt. 1989-től részben Zircen, részben Budapesten dolgozott a magyar ciszterci élet újraindításán. 1996-ban, miután lejárt apáti kinevezése, további éveit Budapesten töltötte. 2003-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült. 2008 novemberétől a zirci apátságban kapott gondozást utolsó napjáig.

Requiem aeternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei.

15-24. Szóbeli érettségi vizsgák.

19. Te Deum - a bazilikában.

Jézus Szívének ünnepén tartotta meg iskolánk a tanévzáró, ünnepi szentmiséjét, melyet Soós Tamás atya celebrált.

A szentmise végén Tóth Eszter (11. A) szavalt, Király Judit (9.A) és Szabó Lilla (9.E) pedig fuvolázott. Dr. Pisákné Balogh Éva igazgató tanévet záró gondolati közül a számvetés mondatait idézzük: „... A tanév végén 25 osztályban 839 diákot értékelünk. Az iskolai átlag az elmúlt évek átlagához képest – talán minden eddiginél magasabb – 4,24. A legjobb osztályátlag 4,65. Gratulálunk nekik, s ami igen biztató, hogy egyetlen osztálynak van négyes alatti tanulmányi átlaga 3,96-tal. ... Kitiűnő tanulóink száma 87, a jeles tanulóink száma 85. Elmondhatom tehát, hogy diákjainknak több mint 20%-a kiválóan teljesített. ... Sajnálatos, hogy 6 tanuló nem teljesítette a tanulmányi követelményeket. Itt szeretném őket figyelmeztetni arra, hogy ha a pótvizsgán nem tudnak javítani, úgy el kell hagyniuk az iskolát. Nem lehetnek ciszterci diákok. A tantárgyak közül a matematika átlaga a legalacsonyabb. Gondolom, számos diákunknak okoz ez nehézséget, de még statisztikai szinten elfogadható a 3,92-es matematika átlag.”

A könyvjutalomban 22 tanuló részesült.

Részletek a 2009. április 3-i lelki nap előadásaiából

Részlet Brückner Ákos Előd atya iskolánk húsvéti
lelkinapján, 2009. 04. 03-án elmondott előadásából.

Egyéniségnevelés. Minden egyéniségnevelés alapja az efezusi levél 4. fejezete. Ebben olvasható az, hogyan kell és lehet kiépülni, adottságaink erejében kibontakozni Isten és embertársaink öröme és a magunk gazdagodására. Az ember nem önmegvalósítást végez, mert szüksége van arra, hogy mérje magát. Ez a

mérce pedig az Isten és az általa teremtett világ rendje. Segítség ebben Jézus személyes példája. Ő a minta. Az egyéniség nevelés folyamatában fontos a döntés. Ti sok ismeretet tanultok, tudtok, de nem tanultatok meg még igazán dönteni. Ez nem a ti bűnötök, hanem a koré, amelyben élünk. Sok esetben nincs meg mögöttetek a család szerető védelme, aztán sokszor nem vagytok elég edzettek, nincs elég akaratotok. Ezért aztán nem igazi a döntés a továbbtanulásnál. Színész akartam lenni, de a mérnökre vettek fel, jó lesz az is, majd elkorcsolyázom valahogy azt az öt évet a szüleim pénzén. Nem mernek dönteni a párválasztásnál. Ott állnak az árok két partján a férfiak és a hölgyek, és egy normális udvarlást nem bírnak összehozni. Szenvedik az életet, és elmúlnak, és összeomlik a jövő, mert se házasság, se család, se gyerek. Ez a szingli életmód nem jó. Inkább menj el papnak vagy nővérnek, vállald fel ezt! Vagy legyél kutató tudós, végezz intenzív szellemi munkát! Így éljél tiszta szép életet, de ne legyél leszázalékolt, elkészt ember!

Van egy rajzom, amelynek lényege: egy gyökérből kinő három ág. Ez az embernek a három fő igénye. Az önfenntartás, a fajfenntartás és az énfenntartás. Az a három igény, ha nem vigyázunk, elfajzik. Az önfenntartás átcsap harácsolásba. Azt gondolják, hogy arra való az ország, hogy ellopjam a vagyonát. A kórház meg arra, hogy átjártsszam a haverjaimnak. Minden azért van, hogy nekem még több és még több legyen. S így épült fel egy nagyon gonosz és igazságtalan világ. Ha a fajfenntartás elfajzik, akkor nincs házasság, család, gyerek. Ha neked az az igényed, hogy egy nemes, szép, szűzi házasságot kössél, akkor ne kezdj ki senkivel felelőtlenül. A házasságban ne úgy élj, hogy ketten vagyunk, és egy kutyát tartunk. Az is szörnyű, hogy van egy gyerek, s nincs mögötte házasság, család, szerető apa vagy anya. Az énfenntartás elkorcsosodása, amikor valaki azt hiszi, hogy ő a világ közepe, ő mondhatja meg csak a tutit. Nincs benne alázat, rossz az ítélőképessége. Ugyanakkor ez a három igény ki is virágozhat. Az önfenntartás lelki szegénysége, nem nyomorúságot jelent, hanem a józan bánásmódot az anyagiakkal

és a lelki táplálékok iránti igényt. A fajfenntartás virága a tisztaság eszménye, amely lehetővé teszi, hogy pap, nővér legyél, vagy tisztán menj a házasságba, és nemesen éld meg azt. Az énfenntartás alázata azt jelenti, hogy szót értek a másikkal. Tehát a három ág együttesen jelenti az ember személyiségét. A pszichológus szerint a fiataloknak, úgy 24 éves korig az a feladata, hogy megtaláld a személyiséget, az identitásodat. Ebben lehet rossz útra tévedni, elfajzani, de lehet kivirágozni is. János, a szeretett tanítvány a következőképpen segít nekünk: „Gyermekeim, írom nektek, hogy bűneitek bocsánatot nyertek az ő nevében. Írom nektek, apák, hogy megismertétek azt, aki kezdet óta van. Írom nektek, ifjak, hogy legyőztétek a gonoszt. Írtam nektek, kedves gyerekek, hogy megismertétek az Atyát. Írtam nektek, apák, hogy megismertétek azt, aki kezdet óta van. Írtam nektek, ifjak, hogy erősek vagytok, az Isten tanítása bennetek van, és legyőztétek a gonoszt. Ne szeressétek a világot, sem azt, ami a világban van! Ha valaki szereti a világot, nincs meg benne az Atya szeretete, mivel minden, ami a világban van: a test kívánsága, a szem kívánsága és az élet kevésége, nem az Atyától van, hanem a világból. De a világ elmúlik a kívánságaival együtt. Csak aki az Isten akaratát teljesíti, az marad meg örökre.” (1Jn 2.12-17) A Bibliában a világ kétértelmű kifejezés. Lehet az Isten által teremtett, védett, szeretett, kibontásra való valóság, de lehet az a bizonyos leföldelt világ, a világiasság, amelyben az ember nem tudja a valóságot tisztességes módon kezelni, amelyből csak elfajzott gondolatok szülehetnek, mert az embert megköti. Mire valók tehát az ifjúság évei? Arra, hogy tudd meg, és dönts el, vállald, fogadd el, hogy ki vagy! Vállald fel a másik embert, a társadat, a szüleidet, a nagyszüleidet! S vállald fel az Istent! E három vállalás nélkül nem lehet éretté válni.

S akkor csak a fiúknak mondok még három tanácsot a lányokkal kapcsolatban: ne féld, ne szánd és ne játssz vele! És a lányoknak is mondok három tanácsot a fiúkkal kapcsolatban: ne ábrándozz, ne cicázz és ne álltas!

Egyházépítés. Az egyház az a csoda, ahol még az ellenséget is barátta lehet tenni. Még a jobb lator is megtért, s ő lett az első üdvözült lélek. Az emberiségben béke és egység legyen eszköze és jele az anyaszentegyház. Az egyház lehetőséget ad arra, hogy Istennel belső kapcsolatot építsünk ki, és mi emberek egymást el tudjuk fogadni. Nem könnyű ez a mai világban, mikor tudatosan össze akarják ugrasztani az embereket. Az egyház úgy áll előttünk – mondta Szent Ágoston – mint az Atya, a Fiú, a Szentlélek egységére összegyűjtött nép. A mi titkunk nem csupán az, hogy rokonszenvesek vagyunk egymásnak – ami lehet igaz is –, hanem attól, hogy mi elfogadjuk egymást abban az örvényáramlatban, aki maga az Isten. Ez az örvény hat ránk, fog össze minket, amelyben megvalósul a kölcsönösség: az Atya, a Fiú és a Szentlélek kölcsönössége, ereje, és az a kölcsönösség, hogy adni tudjak, adjam magam, és elfogadjam a te adományodat, a szeretetedet. Ebben a kölcsönösségben valósul meg a szeretet. Az, hogy valaki szeret, és az is, hogy szeretetre méltó. Nagyon izgalmas az egyháznak ez a belső titka, amelynek veleje az, ami most majd a szent három nap-

ban lezajlik. ... Azt kell még nagyon hangsúlyoznom, az egyházat meg kell élni, csinálni kell, napi programok kelljenek hozzá, amelyben a hívek részt vehetnek, amelyben együtt élhetik meg a hitüket. Ezt egyébként meg is lehet tanulni, s tanítják is, ez a katekum.

Egységépítés. Manapság nagyon könnyen vagyunk agresszívek, zaklatottak. Elkezdünk vitatkozni egymással, hogy kinek van igaza, s nem tudunk megegyezésre jutni. Ahhoz, hogy ezt elkerüljük, ajánlom mindenkinek, hogy ne vitatkozzon, hanem vitasson. A vita által mindig többek leszünk, mint a vitatkozás által. A vitatkozók a maguk igazát akarják elfogadtatni úgy, hogy a másikat teljesen legyőzzék. A nekem van igazam álláspontból nem tudnak engedni, s meg sem hallgatják a másikat. Minél tovább tart a vita, annál távolabb kerülnek egymástól a felek. Ha vitatunk valamit, van az álláspontunkban olyan elem, amit közösen el tudunk fogadni, s erre építve közeledünk egymáshoz, közösen keressük a megoldást. Ehhez azonban kell a másik ember iránti alázat. Higgyük el, hogy a másik is hasonlóan gondolkodik, s a megegyezésre törekszik, s hogy ő is értékes ember. Nézd meg a melletted ülőt, ugye, te is úgy látod, hogy meg tudjátok érteni egymást.

A tanév végén a következő két cikkünkkel szeretnénk beszámolni két olyan iskolai programról, amellyel egyúttal nyári ajánlatokat is megfogalmazunk diákjaink számára. Kívánjuk, hogy a nyáron sokat túrázzanak, menjenek a múzeumokba, olvassanak értékes könyveket! Legyen távol tőlük a lustaság, a semmittevés! Kerüljék el a rossz barátokat, a mezítelenség és az erkölcstelenség csábításait! Hogy lelekben és testben megújulva szeptemberben újra köszünhesük egymást!

Ciszterci Túrázók Társasága

Számomra minden túra nagy élményt jelentett. A sok tanulás után nagyon jól esett egy kis kikapcsolódás. Aki eddig még nem volt tagja kis csoportunknak, nagyon ajánlom neki, hogy tartson velünk a túrákon.

Az első túra, amin részt vettem, az Eged hegyen volt. Felmentünk a kilátóhoz, ahol csodaszép kilátás tárult elénk. Közben csipegettünk csipkét, szőlőt. A következő túránk a Tar-kőre vezetett, ahol már láttunk egy kis havat.

Én, mint első havat kis üvegben hazavittem, még volt szerencsém megmutatni otthon, nem olvadt el. A harmadik túrán mindössze hárman voltunk, de a túra hangulata így is ugyanolyan jó volt. A célba érkezve találkoztunk a Mikulással, aki szaloncukrot adott nekünk. Ezenkívül még volt szalonna és forró tea is. Mindezek után térdig érő hóban mentünk a Rejtekre. Itt meseolvasásban is volt részünk, mivel egyik túrázónk szalvétájára egy mese volt nyomtatva. Miközben a buszra vártunk a saját kezűleg gyűjtött tűznél olvastottuk fel fagyos nadrágjainkat. A következő utunk a Vörös-kő forráshoz vezetett. Itt a patkót kis malommal díszítettük, a kis hídon pedig rodoszi kolosszust állítottunk. Ezután biciklis túra következett, felmentünk az Odor várra, ott pedig bebújtunk az ősember barlangjába. Következett a teljesítménytúra 26 kilométerrel. Aki szintidőn belül teljesített, az kitűzött és emléklapot kapott. Sajnos, én is kihagytam egy pár túrát, ezek között a szilvászváradit is.

Persze ezeket az élményeket csak akkor tudja átélni az ember, ha részt vesz benne. Tehát továbbra is ajánlom mindenkinek, hogy tartson velünk. Köszönöm kísérőtanáraimnak, legfőképpen *Halász Barnabás* és *Balogh Attila* tanár uraknak, hogy ekkora élményekben lehetett részem.

Oszlanczi Viktória 6.C

Fegyverbe, fegyverbe!!

Szerdán (június 10-én) elmentünk a hatodikosokkal egy történelmi kiállításra, amely a középkor lovagjainak felszerelését és a lakosok ruházatát mutatta be. A címe: „Újjászületett lovagkor”. Nagyon érdekes volt, mindenkinek ajánlom. Az egyik legjobb eleme az volt, hogy nem csak a kezembe vehettem a különféle sisakokat, páncélzatokat és harci eszközöket, de még a használhattam is. Remek élmény, mikor az ember sisakon keresztül látja a világot, mert egy percre úgy érzi, tényleg

ő az a XI. századi brit lovag, aki éppen a francia hadsereg ellen küzd. A páncélok és ruházatok rengeteg érdekes tulajdonságát csodálhattam meg. Ezek közül is az egyik leginkább figyelemreméltó az volt, mikor az egyik páncél felső részén egy kis „vas-szárnyat” vettem észre, majd később megtudtam, hogy valójában egy tartó volt, ahová a lovas katonának a dárdájukat betették. Ugyancsak érdekes volt, mikor egy nő ruházatát néztem, és kérdezték, hogy szerintünk azok közül a színek közül, amelyeket ez a ruha tartalmaz, melyik a legértékesebb. Én a sárgára gondoltam, mert egy kis aranyozott rész is volt rajta, ám később elmondták, hogy valójában a bíbor, mert azt a bíborcsigából készítik. Sorrendben először lementünk a Dobó-bástya mélyére, majd egy hosszú asztalnál leültünk, és beszélgettünk a középkorról. Ezután a sisakokkal foglalkoztunk, és föl is vehettük őket. Később a ruházatokkal és páncélzatokkal foglalkoztunk, és megállapítottuk, hogy milyen emberhez is tartozhattak. Ezt követték a fegyverek. Többfelől is

beszéltünk: kardok, szablyák, íjak, dárdák. Végül néhányunkat beöltöztették középkori harci ruhákba, majd bemutatták a fegyverek használatát. Néhány önként jelentkező ki is próbálhatta a testközeli harcot a kardokkal és szablyákkal. A foglalkozás végezte után arra gondoltam, mennyire megérte eljönni erre az érdekes kiállításra, és úgy gondolom, az osztálytársaim is így vélték, mivel mindenkitől csak jó véleményeket hallottam.

Csizmadia Benedek 5.C

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Dr. Pisákné Balogh Éva* igazgatónő.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.

Villámpostacím: *deleo@citromail.hu*

Diákszerkesztő: *Kengyel Dóra Boróka 9. C* osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.

Az újság olvasható az iskola honlapján:

<http://www.gardonyi-eger.sulinet.hu/aktualitasok,informaciok,tajekoztatok> linken